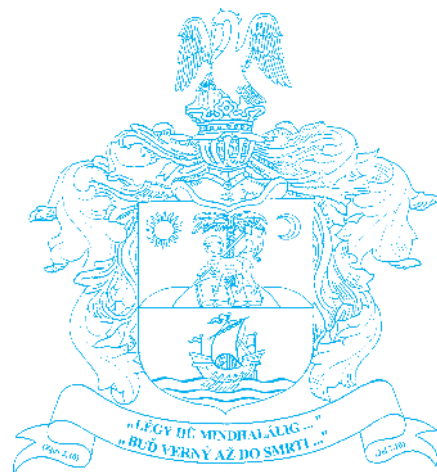

KALVÍNSKE HLASY

ÚRADNÝ ORGÁN

REFORMOVANEJ KREŠŤANSKEJ CIRKVI NA SLOVENSKU

Ročník LXXXVIII.

Číslo 2.

Komárno, február 2017

Cena 30 centov

NEVYCHVALUJ SA NAD RATOLESTI

V dejinách kresťanskej cirkvi sa často vyskytovala nenávisť voči Židom. Cirkev niekedy antisemitizmus priamo podnecovala, niekedy ho mlčky tolerovala, alebo si pred ním zatvárala oči. Ale pohľad do listu Rimanom do 11. kapitoly stanovuje veľmi dôležitý princíp, ktorý kresťanské cirkvi často akceptovali.

Apoštol Pavol, hoci si veľa vytrpel od Židov, v uvedenej kapitole jasne ukázal na to, aký postoj majú mať učeníci Pána Ježiša Krista ku izraelskému národu: „Veď ak ich zavrhnutie znamenalo zmierenie sveta s Bohom, čím bude ich prijatie, ak nie prechodom zo smrti do života? Ak je však prvotina svätá, potom je aj cesto. A ak je koreň svätý, potom sú aj vetvy. Ak však niektoré ratolesti boli vylomené, a ty, divá oliva, bol si zaštepovaný medzi tie ostatné a stal si sa účastníkom koreňa olivy, ktorý dáva miazgu, **nevychvaluj sa nad ratolesti**. Ak sa však vychvaluješ, uvedom si, že nie ty nesieš koreň, ale koreň nesie teba“ (Rím 11, 15–18).

Pavol používa obraz vylomenej a vštepenej ratolesti. Hospodín potrestal izraelský národ za ich odmietnutie Spasiteľa. To však nedáva právo kresťanom povyšovať sa nad Židmi. Nekořektný postoj k Izraelu pretrvávajú dodnes. Keď sa po skončení 2. svetovej vojny odhalila tragédia Holocaustu, OSN na malej časti zaslúbenej zeme umožnila vytvorenie štátu Izrael. Hneď ako bol tento štát 14. mája 1948 vyhlásený, okolité arabské armády ho okamžite napadli. Chceli ho v zárodku zničiť. Doplatili však na to. Izrael sa totiž ubránil, a dokonca svoje územie rozšíril.

Ďalšia vojna sa konala presne pred 50-timi rokmi (5.–10. júna). Izrael čelil trom armádam: egyptskej, sýrskej a jordánskej. Napriek tomu sa dokázal ubrániť a opäť zväčšiť svoje územie. Vtedy získal Izrael kontrolu nad západným brehom rieky Jordán a nad celým Jeruzalemom. Získal aj Sinajský polostrov, ale ten bol neskôr výmenou za mierovú zmluvu vrátený Egyptu. Západný breh Jordánu a východnú časť Jeruzalema (práve tam leží Staré mesto aj s Múrom nárekov) však Izrael

odmieta vrátiť. Aj po získaní vojenskej kontroly nad Jeruzalemom Izrael umožnil Jordánsku spravovať islamské posvätné miesta v Starom meste. Napriek tomu OSN prijala od roku 1967 viacero rezolúcií, kde sa Izrael označuje za okupanta. Aj na sklonku minulého roka bola prijatá podobná rezolúcia.

Prečo tieto územia nechce Izrael vrátiť? Arabské armády sa viackrát podujali Izrael zničiť. Ale Izrael sa ubránil a získal za cenu veľkých obetí tieto územia, ktoré historicky patrili do starovekého Izraela.

A Jeruzalem bol už pred niekoľkými tisícami rokov hlavným mestom Izraela. Rimania dobyli Jeruzalem v roku 70 n. l. a ubehlo takmer 19 storočí, keď v roku 1967 získal Izrael kontrolu nad celým Jeruzalemom. Väčšina národov sveta však Jeruzalem za hlavné mesto Izraela dodnes nepovažuje, hoci Izrael to cestou vlastného zákona deklaroval. Všetky štáty si môžu vybrať svoje hlavné mesto, Izraelu je toto právo upierané.

Nový prezident USA však plánuje presunúť veľvyslanectvo do Jeruzalema, lebo to mesto považuje za večné hlavné mesto Izraela. Arabské krajiny sú týmto plánom veľmi pobúrené. Pritom len jeden štát rešpektuje rozhodnutie iného štátu o jeho hlavnom meste. Predošlá veta znie samozrejme, ale v prípade Izraela to neplatí. Izrael je v OSN najviac pranierovaný štát, neporovnateľne viac ako napríklad krutý režim, ktorý ovláda Severnú Kóreu. V okolí Izraela je niekoľko omnoho väčších islamských arabských krajín. Predsa je však snaha v srdci Izraela vytvoriť ďalší islamský štát.

Izrael za 69 rokov svojej existencie dostal mnoho jasných vyhrážok o tom, že bude zničený. Bol viackrát napadnutý, vojensky či teroristicky. Napriek tomu väčšina národov vytvára na štát Izrael veľký diplomatický aj ekonomický tlak. Stojme na strane Izraela! Zastávajme sa ho! Modlime sa za tento národ!

Juraj Brecko

J. N. Darby PRI TVOJICH NOHÁCH

*Pri Tvojich nohách, Pane Ježišu,
čo najnižšie, to pre mňa miesto je;
tu prešiel som ja školou hlbokou
a pravdy moc ma viedla k slobode.*

*I slobodný som, Pane Ježišu,
sám od seba, od ľudských ciest a prác;
reťaze mysle, čo ma viazali,
už nemôžu ma zviazať nikdy viac.*

*Nik iný, len Ty, Pane Ježišu,
si túto spurnú vôľu premohol;
veď nebyť Tvojej lásky úchvatnej,
aj teraz ešte spurný by som bol.*

MYŠLIENKY

Jediný adrenalín, ktorý dáva zmysel

„...nezostane vyčerpané, čo je v úzkosti“ (Iz 8,23).

Spoliehať sa na Pána Boha nie je ľahké! Veci pod kontrolou a vlastný rozum sú nám bližšie. Zvláštnosťou je, že záranky sa dejú každý deň. Vidieť ich dokážeme podľa toho, koľko priestoru dáme Pánu Bohu v našich rozhodnutiach. Sám Pán Ježiš dokonca hovorí, že keby naša viera bola ako horčičné zrno, dokázali by sme aj stromy presádzať (Lk 17,5–6).

*„...je čas hovoriť a
čas mlčať“*

(Kaz 3,7).

Dôverovať Pánu Bohu za každých okolností je adrenalínovou výzvou.

K dôvere nás pozývajú aj biblické texty, ktoré sú spojené časom rozdeleným na „predtým“ a „potom“ (Iz 8,23; Mt 4,12–17). Starozmluvný text nás vracia do obdobia proroka Izaiáša a masívnych útokov asýrskej armády. Bolo len otázkou času, kedy príde na rad Severné kráľovstvo a s ním padnú aj izraelské kmeňe Zabulon a Neftali. Záhuba bola blízko!

Napriek tomu im Izaiáš predpovedal svetlú budúcnosť: „Lebo chlapček sa nám narodil, daný nám je syn...“ (Iz 9,5). A

evanjelista Matúš dokladá, že prorocký výrok sa stal realitou a popisuje začiatok Ježišovho verejného účinkovania v Galilei – na území padlých kmeňov Zabulon a Neftali (Mt 4,17).

Potupa, útlak striedajú svetlo, sláva, radosť. Dopad je výrazný pre tých, ktorí veria Ježišovej správe. S tým kráča ako ruka v ruke aj zmena doterajšieho spôsobu života. Ján Krstiteľ, výrazný hlas na púšti, zrazu stíchol. Tak ako píše Kazateľ: „je čas hovoriť a čas mlčať“ (Kaz 3,7). S Pánom Ježišom sa deje opačná zmena. Desafročia žil v ústraní, ale keď nadišiel čas, vystriedal Jána Krstiteľa a už sa nezastavil. Pozýval, učil, uzdravoval... Do tretice obrat v živote rybárov. Spúšťali siete a opravovali ich. Na Ježišovo pozvanie „Poďte“, všetko opustili a vyrazili na cesty. Prišiel čas loviť ľudí.

Ich zmeny v živote sú výrazné. Začí-

Prečo som reformovaná?

Žiť v cirkvi, ktorá si aj v názve pripomína svoju nedokonalosť, je dar. Pomáha mi to hľadať svojho dokonalého Pána a nechávať sa Ním stále znovu obnovovať. Nie som hotová so svojim životom. Som na ceste za Ním. Poslaním je: nechať sa obnovovať u nášho Pána Spasiteľa. Spolu si priznávať, že sme na tom biedne a stále každý deň potrebujeme od Neho novú milosť. Takto pokorení môžeme ukazovať ľuďom na nášho Záchrancu, ktorý nás predbehol svojou láskou.

Marianna Sláviková, Sady nad Torysou, Byster

Pred tvárou Hospodina

Fakla života môjho tuším dohorieva, ale s odhodlaním nesiem svoj kríž, ktorý mi môj Pán dáva. Však čo je to oproti tomu, čo si vytrpel Ty, Ježišu, tam pred ukrižovaním, a na kríži, aby Tvoja Svätá krv mohla pozmývať aj všetky moje hriechy. Ďakujem Ti, že si bol poslušný Otcovi, zobral si na seba dielo spasenia, aj si ho dokonal. Čo viac si priať za tú milosť, ktorú si nám preukázal, keď si nás zbavil večnej smrti a zatratenia. Len Tebe nech je vzdávaná česť, chvála a veleba, že nás, deti svoje miluješ tou láskou nebeskou. No my porušení, dnes nedokážeme milovať ani tých svojich blízkych, ktorí by si to za svoju lásku k nám zaslužili. Čistí, Ježišu Kriste, naše srdcia, aby si v nich mohol prebývať a nech spočinie na nás Tvoje požehnanie, aby sme milovali všetkých, aj svojich nepriateľov. Daj nám to, prosíme!

Amen.

Tibor Sabovik

najú sa diať pomerne nenápadne, načúvaním uprostred ruchu bežného života. Pravdepodobne aj niektoré naše činnosti sú v Božích očiach správne len na istú dobu, potom ich treba opustiť. Možno máme potichu uvoľniť miesto niekomu inému tak, ako Ján Ježišovi. Alebo vyjsť zo seba a byť viditeľne aktívnejší tak, ako Ježiš. Alebo loviť ľudí tak, ako učenici.

Ak nastal čas, aj náš spôsob života potrebuje výraznú zmenu. Nezostáva nám nič iné, iba zvolať ako Samuel: „Hovor, Pane, Tvoj služobník počúva“ (1Sam 3,10). Biblické texty nás k tomu pozývajú, pretože dôvera a vzťah s Pánom Bohom je jediný adrenalín, ktorý dáva zmysel.

Andrea Korečková

Čo sa dnes o anjeloch smieme dozvedieť (II.)

Anjeli ani zďaleka nie sú fenoménom iba na stránkach Starej zmluvy. Práve naopak! Oveľa viac sa o nich dozvedáme z učenia novozmluvných spisov, či už ide o Ježišovo učenie o anjeloch na stránkach evanjelií alebo o učenie apoštolov v epistolách.

Tak Pán Ježiš, ako aj ďalší autori Novej zmluvy sú presvedčení o existencii dobrých a zlých duchovných bytostí. Postupne sa tu teda rozvíja systém angelológie a demonológie. Boh je ponímaný ako Stvoriteľ a Pán anjelov. Jemu sú podriadené, v Jeho službách stoja. Svoj domov – nebo – opúšťajú iba pri plnení Božích príkazov. Ľuďom sa zjavujú v snoch. Vyzerajú ako jasno žiariaci muži oblečení v bielom. Zjavenie anjelov poväčšine vzbudzuje v ľuďoch strach a zdesenie, i keď to nie je podstatou a hlavným poslaním ich zjavenia. Predsa však, zakaždým ide o kontakt s transcendentnom a nadprirodzenom, a vtedy človek „stráca pevnú pôdu pod nohami“. Preto sa z úst anjelov pri ich zjavení neraz ozýva výzva: Neboj sa! Alebo: Nebojte sa!

O anjeloch na stránkach Novej zmluvy sa dozvedáme, že sú nesmrteľní a ne-

majú sexuálne žiadosti. V poslednej biblickej knihe – Zjavení Jánovom – majú anjeli mocný hlas, ktorý sa podobá revaniu leva alebo rachotu hromu. Čo sa mien týka, Nová zmluva udáva len dve mená: archanjel Michal a anjel Gabriel.

Bezpochyby špecifickou skupinou anjelov sú strážni anjeli. Sprevádzajú a chránia tak jednotlivcov ako aj spoločnosť. Podľa určitých biblických indícií, každý človek má svojho strážneho anjela, ktorý sa na neho aj vizuálne po-

vení či vízií. Takíto anjeli sa objavujú napríklad pri Ježišovom prázdnom hrobe alebo pri vstupe na nebo. Rovnako tak i v Zjavení Jánovom.

Treba však zdôrazniť tú skutočnosť, že vo vznikajúcom učení o Svätej Trojici Duch Svätý postupne akoby vytlačal anjelov a ich pôsobenie vo vznikajúcej kresťanskej cirkvi. Človek už nepotrebuje sprostredkovateľov medzi sebou a Bohom, nakoľko každý v Krista veriaci má už v sebe Duchu Svätého. Pán Boh s na-

„Zachariášovi sa zjavil Pánov anjel, ktorý stál po pravej strane kadidlového oltára“ (Lk 1,11).

„Zrazu zastal pri ňom Pánov anjel a v miestnosti zažiarilo svetlo. Anjel udrel Petra do boku, zobudil ho a povedal: Rýchlo vstaň! Retaze mu spadli z rúk a anjel mu povedal: Opáš sa a obuj si sandále. Peter to urobil. Anjel mu potom povedal: Prehod' si plášť a poď za mnou!“ (Sk 12,7-8).

dobá. V rámci Novej zmluvy najviac o anjeloch hovorí práve jej posledná kniha – Zjavenie. Anjeli v nej poskytujú Jánovi vízie, sprostredkujúajú ich význam a plnia zároveň rozličné príkazy. Sú rozdelení do rôznych tried a hierarchií.

Dôležitou postavou v Novej zmluve je anjel Pánov (angelos kyriou). Tento vykonáva v Matúšových a Lukášových preddejinách Božiu vôľu. Je to on, kto odvaluje kameň od hrobu; usmrčuje Herodesa; vyslobodzuje apoštolov z väzenia; podporuje pokračovanie kresťanskej misie. Je identický s anjelom Hospodinovým, s ktorým sa stretávame v spisoch Starej zmluvy.

Čo sa týka sprostredkovateľskej funkcie anjelov, tá nie je celkom zrejmalá. Nie je isté ani to, či anjeli prednášajú modlitby pred Boha a či prenášajú mŕtvych do lona Abrahámovho, ako sa to objavuje v príbehu o boháčovi a Lazárovi. V každom prípade je anjelom často bytosť, ktorá dáva ľuďom poznať význam zja-

mi teda komunikuje priamo. Tento akýsi úpadok anjelov cítiť vo viacerých spisoch Novej zmluvy. Cítiť tu istú degradáciu pojmu „angelos“. Synoptici (evanjelisti Matúš, Marek a Lukáš) a apoštol Jakub už dokonca rozoznávajú aj ľudských poslov, ktorí bývajú označení ako „angeli“ – anjeli.

Napriek tomu sa anjeli nestávajú bezvýznamnými stvoreniami. Pre nás, kresťanov, je to ohromné posilnenie a úlava vedieť o tom, že Boh si na našu pomoc a ochranu môže použiť týchto svojich mocných, svätých a bezúhonných služobníkov, ktorí sú Mu neprestajne k dispozícii. Napriek tomu nemáme o pomoc a ochranu prosiť priamo anjelov. Svoje modlitby máme smerovať jedine k Trojedinému Pánu Bohu. On sa už sám rozhodne, ako vyrieši našu vec. Či osobne sám alebo prostredníctvom svojich služobníkov – anjelov.

Rado Gdovin,
evanjelický farár v Dobšinej

Hrad prepevný je Pán Boh náš! (VI.) Luther – rozvracač rádu, ale nie poriadku

Tu stojím, inak konat' nemôžem

Po smrti cisára Maximiliána I. Habsburského v roku 1519 sa cisárom nemeckej ríše stal jeho vnuk, španielsky kráľ Karol, ktorý v Lutherovi vidí protivníka, a považuje ho za pôvodcu všetkých problémov. Prvý ríšsky snem v období svojho panovania zvolal do Wormsu na 27. januára 1521, kam pozvali aj Martina Luthera. (Cisár bol pred vyrieknutím kliatby vladára povinný vypočuť dotknutého). „*Jeho priatelia, rovnako ako aj jeho protivníci urobili množstvo pokusov, aby ho zadržali od účasti na sneme. Ako hovorí Luther, Boh ho učinil trúfalým*“ – píše Jenő Virág. Mnohí spomedzi jeho priateľov idú s ním. Cestou zažívajú lásku a podporu ľudu. 18. apríla 1521 dostal možnosť prehovoriť na ríšskom sneme. Svoj názor v súvislosti s pápežom a synodami prezentoval v nemčine a v latinčine a vyznal autoritu Biblie. Na druhý deň, 19. apríla, Karol V. vo svojom francúzskom prejave Luthera odsúdil a vyhlásil ho za kacíra a v súlade s tým chcel konať proti nemu. Ale Luther vytrval: za platné uznal iba slová Biblie, nezvedli ho z jeho cesty. 26. apríla opustil Worms. Opäť bol v ohrození života.

Zdanliví lupiči a Fridrich Múdry

Ten človek, ktorého Boh viedol k obrane Luthera, aj teraz zakročil. Fridrich Múdry poveril svojich ľudí, aby zdanlivo prepadli Luthera, ktorý cestoval do Wittenbergu, ktorý sa takto stal obeťou ľudského únosu, zahraného pred ľuďmi. Preto, aby ho mohli ukryť pred jeho protivníkmi. „*Vládca ríše sa radil so svojimi ľuďmi a prikázal svojim radcom, aby ma ukryli. On nepoznal miesto, aby v prípade potreby mohol odprisahať, že nepozná môj úkryt.*“ Luthera odvedli do hradu Wartburg, kde žil 10 mesiacov – od 4. mája 1521 do 1. marca 1522 pod krycím menom rytier Juraj. Táto prezieravosť bola dobrá, lebo wormský edikt zo dňa 25. mája 1521 vyriekol na Luthera a na jeho prívržencov ríšsku kliatbu. „*Odtiaľ nikto nemôže poskytnúť nocľah, stravu či akúkoľvek inú pomoc ani Lutherovi, ani jeho prívržencom. Ako kacírov ich treba zajať. Ich majetok pripadne tomu, kto ich odovzdá úradom. Je zakázané predávať Lutherove knihy, knihy s nábožen-*

skou tematikou je možné distribuovať iba s povolením cirkevnej cenzúry. Teraz sa však stal zázrak. Lutherovo učenie sa až teraz začalo naozaj šíriť. Reformáciu, šírenie Božieho Slova už teraz nebolo možné zastaviť. Pokračovalo aj bez Luthera. O tom hovorili na kazateľniach, na zasadaniach ríšskeho snemu, na stretnutiach cechov, v hostincoch. A tiež v domácnostiach, na trhoch, v mestách“ (Jenő Virág).

Luther je pod pápežskou a cisárskou kliatbou. Odtiaľ ho ktokoľvek môže zajať i zabiť.

Počas svojho desaťmesačného uväznenia priebežne pracoval, písal. Preložil Nový zákon do jazyka svojho ľudu. V priebehu jedného roka sprístupnil 900 strán písaného textu pod 27 názvami, ktoré boli distribuované v počte pol milióna výťažkov. Písal výklady žalmov, Božieho Slova a postily. Jeho myšlienky sa šíрили, nikto a nič ich nemohlo zastaviť.

Život vo Wittenbergu

Kým Luther žil uzavretý vo Wartburgu, jeho druhovia vykonali viacero dôležitých v celej ríši osvojených reforiem.

Luthera manželka, Katarína Bóra

V septembri 1521 napríklad Melancthon spolu so svojimi žiakmi prijímal večeru Pánovu pod obojím. V novembri 13 augustiniánskych mníchov vystúpilo z rádu a viacerí z nich sa oženili. Ale žiaľ, došlo aj k nedorozumeniam. Došlo aj k extrémom. Nasledovníci Tomáša Müntzera, prívrženci Zwickau sa chválili videniami, ohlasovali posledný súd

a mysleli si, že pred ním je potrebné vyhubiť všetkých bezbožných ľudí. „*Títo malicherní prívrženci neuchopili podstatu reformácie. Oni nechceli duchovnosť evanjelia, ale starý zákon chceli nahradiť svojimi vlastnými zákonmi. Svojou urýchlivosťou a nerozumným preháňaním mnoho škodili veci reformácie. Luthera napokon tieto javy primäli k tomu, aby aj napriek vôli vládcu opustil svoju samotu a urobil poriadok vo Wittenbergu*“ (J. V.). Dňa 6. marca 1522 sa Luther na pozvanie obyvateľov Wittenbergu vrátil do mesta a svojimi kázňami ustanovil poriadok. Jeho kázne mali vyučujúci charakter a zneli v nemeckom jazyku. Lutherov život sa potom naplnil. 13. júna 1525 uzavrel manželstvo s Katarínou Bóra, ktorá ako mníška odišla z jedného kláštora v roku 1523. Jeho dom slúžil ako dobrý príklad pre evanjelický domov: V kresťanskej láske prijímali všetkých počestných, všetkých hostí. Narodili sa im 3 dcéry a 3 synovia.

„*»Sme žobráci. To je pravda.« Takto znie posledný Lutherov záznam. Aj na konci svedčí o tom, že žobreme o Božiu milosť. On verí len v túto milosť. 18. februára 1546 – medzi 2. a 3. rannou hodinou – si Pán povolal k sebe svojho verného služobníka. Telo dr. Martina Luthera bolo vystavené v hlavnom kostole v Eislebene, potom ho dopravili do Wittenbergu a pochovali ho do hrobu, ktorý bol vykopaný pod kazateľňou. Tam odpočíva aj dnes. Luther dobre vedel, že on je Božím človekom. Jeho poslaním pre tento svet bolo, že jeho všetkým, jeho poverovateľom, Pánom a Vodcom, Správcom a Sudcom je samotný Boh. On nebol tým výnimočným, ktorý naplnia svoje myšlienky, ale ten plameň, ktorý z Božieho poverenia hlásal Božie poslanie. Nebol namysleným človekom, ale pokorným nástrojom v Božej ruke. Jeho protivníci ho na satanov príkaz nepoznajú dobre. A pochopia ho tí, ktorých Boží Svätý Duch na základe evanjelia povolá do zástupu vykúpených, do spoločenstva svätých. Títo však nebudú chváliť Luthera, ale všemohúceho Otca, ktorý nás skrz svojho Syna vykúpil, a svojím Svätým Duchom učinil Luthera nástrojom, aby nám prostredníctvom neho mohol rozšíriť evanjelium*“ – hovorí Jenő Virág v závere svojej knihy: *Dr. Martin Luther o sebe*. Hrad prepevný je Pán Boh náš! **Lucia Kis**

Na Reformovanej teologickej fakulte Univerzity Jánoša Selyeho sa určujú nasledovné podmienky prijatia na štúdium pre akademický rok 2017/2018.

- misiologia, diakonia a sociálna starostlivosť; bakalárske štúdium (denná forma štúdia)
- misiologia, diakonia a sociálna starostlivosť; magisterské štúdium (denná forma štúdia)
- reformovaná teológia; magisterské štúdium (denná forma štúdia)
- doktorandské štúdium (denná a externá forma štúdia)

Termín podania prihlášok:

31. marca 2017 – na dennú formu bakalárskeho štúdia. Termín konania prijímacích skúšok: **7. júla 2017.**

30. júna 2017 – na dennú formu magisterského a na dennú a externú formu doktorandského štúdia. Termín konania prijímacích skúšok:

na magisterské štúdium: **7. júla 2017**
a na doktorandské štúdium: **21. augusta 2017.**

Adresa: RTF UJS, Bratislavská cesta 3322, 945 01 Komárno. Tel.: 00421 / (0)35/32 60 656 e-mail: so.rtf@uj.s, www.uj.s

Všeobecné podmienky prijatia na štúdium:

v zmysle Zákona základnou podmienkou prijatia na bakalárske štúdium je získanie úplného stredného vzdelania alebo úplného stredného odborného vzdelania.

Základnou podmienkou prijatia na magisterské (spojený 1. a 2. stupeň štúdia) štúdium je získanie úplného stred-

ného vzdelania alebo úplného stredného odborného vzdelania.

Základnou podmienkou prijatia na magisterské štúdium (študijný program MDSS) je úspešné absolvovanie vysokoškolského štúdia prvého stupňa ukončené štátnou skúškou v odbore teológia, študijný program: misiologia, diakonia a sociálna starostlivosť, resp. príbuzné študijné programy na reformovanej alebo inej protestantskej teologickej fakulte.

Ďalšie podmienky prijatia sú:

vyplnená prihláška na vysokoškolské štúdium, odoslaná v stanovenom termíne; úspešné absolvovanie prijímacích pohovorov.

Prihláška na vysokoškolské štúdium 1. stupňa (bakalárske štúdium) musí obsahovať:

- životopis; úradne overená fotokópia maturitného a výročného vysvedčenia.

Prihláška na vysokoškolské štúdium 2. stupňa (magisterské štúdium) musí obsahovať:

- životopis, úradne overená fotokópia diplomu.

Prihláška na vysokoškolské štúdium spojeného 1. a 2. stupňa (magisterské štúdium) musí obsahovať:

- životopis, odporúčenie duchovného a presbytéria, konfirmačný list (tie dokumenty iba v prípade, ak absolvent sa chystá na duchovenskú službu); úradne overená fotokópia maturitného a výročného vysvedčenia.

Prihláška na vysokoškolské štúdium 3. stupňa (doktorandské štúdium) musí obsahovať:

- životopis, zoznam publikačnej činnosti, úradne overená fotokópia maturitného vysvedčenia a vysokoškolského diplomu.

Všeobecné podmienky prijatia na doktorandské štúdium:

V zmysle Zákona podmienkou prijatia na doktorandské štúdium sú:

úspešné absolvovanie vysokoškolského štúdia ukončené štátnou skúškou v odbore teológia na reformovanej alebo inej protestantskej teologickej fakulte, vyplnená a v stanovenom termíne odoslaná prihláška na doktorandské štúdium, v stanovenom termíne odoslaný zoznam publikačnej činnosti v odborných alebo cirkevných časopisoch.

★

Prijímacie skúšky na bakalárske štúdium:

ústny pohovor zo všeobecných stredoškolských vedomostí.

★

Prijímacie skúšky na magisterské štúdium (misiologia, diakonia a sociálna starostlivosť):

ústny pohovor z cudzieho jazyka a spôsobilosti.

★

Prijímacie skúšky na magisterské štúdium (reformovaná teológia):

písomný test zo všeobecných stredoškolských a potrebných cirkevných a teologických vedomostí, ako aj znalosti cudzieho jazyka; ústny pohovor z cirkevného spevu, cudzieho jazyka a spôsobilosti. Do celkového hodnotenia sa započítava aj prospech z výročného a maturitného vysvedčenia.

★

Prijímacie skúšky na doktorandské štúdium:

ústny pohovor z teologických disciplín.

Plánované akcie Ondavsko-Hornádskeho seniorátu

V nasledujúcom období vám ponúkame možnosť spoločného štúdia Písma, vzájomného zdieľania, modlitieb, nových

priateľstiev, ale aj osobného duchovného rastu. Pozývame vás na akcie, ktoré sme pre vás pripravili.

Kedy?	Aký program?	Kde?
12. 2. 2017	Národný deň manželstva	Byster o 14.00
11. 3. 2017	Učme sa dívať ich očami	Sečovce
28. - 30. 4. 2017	Biblický mládežnícky výlet	Borda
1. - 3. 5. 2017	Výlet pre seniorov	Borda
7. 5. 2017	Stretnutie pracovníkov so staršími	Tušice
20. 5. 2017	Seniorátny deň (detí a dorastu)	Bohdanovce

Milé deti,

určite ste už počuli, že tento rok je jubilejný. Nielen preto, že budem mať 40 a môj otec 60, ale hlavne preto, že uplynulo 500 rokov odvtedy, čo Martin Luther 31. októbra 1517 pribil 95 výpovedí proti odpustkom na dvere zámocného chrámu vo Wittenbergu. Začalo sa vtedy hnutie, ktoré v dejinách nesie názov Reformácia, a ktoré ľuďom pripomenulo, aká je Biblia dôležitá a vzácna.

Slovo Reformácia už poznáte, nakoľko patríte do reformovanej kresťanskej cirkvi. Raz, keď sme kupovali nové okná na faru, firma sa pomýlila a do zmluvy nám dala názov: Deformovaná kresťanská cirkev. Ale my sme sa neurazili. Brali sme to ako znamenie, že je najvyšší čas sa zmeniť. Niekedy sme naozaj viac deformovaní ako reformovaní – obnovení. Naše správanie a hovorenie vykazuje veľké dávky deformácie. Preto by som vám rada rozpovedala príbeh o mužovi, ktorý nebol ani reformovaný, ani žid, a predsa veľmi zaujímavým spôsobom ukázal, ako žije človek, ktorý niečo málo počul o Pánovi Ježišovi. Jeho príbeh je rozpovedaný v Lukášovom evanjeliu 7,1–10.

Stotník si robil starosti o svojho sluhu. *Robím si o teba starosti* – je jedna z najkrajších viet, akú ste mohli počuť. Stotníkovo postoj je netradičný, pretože ukazuje na lásku šéfa ku zamestnancovi. Stotník mal svojho sluhu naozaj rád. Vážil si jeho prácu. Preto sa rozhodol zaklopať na dvere židovských starších a požiadať o pomoc. Starosť o blížneho, láska a sebazaprenie nás vedú správnym smerom.

Je to cesta, po ktorej nám ide v ústrety Boh. O koho si robíte starosti?

Prosím ťa, pomôž mi – sú slová, ktoré ste už pravdepodobne vyslovili. Prosiť dokážeme len ľudí, ktorým dôverujeme. Z dôvery rastie odvaha. Stotník dôveroval židovským starším, že mu pomôžu. Mal s nimi dobrú skúsenosť. Poznal ich a ve-

„Hovorím vám, takú vieru som nenašiel ani v Izraeli.“

del, že oni poznajú Pána Ježiša. Ak za vami niekto príde a prosí vás: *Modli sa za mňa, prosím ťa...*, je to obrovská vec. Znamená to, že ten človek vám dôveruje. Znamená to, že vás má rád. Znamená to, že vie, že nie ste sebeckí a ste schopní do svojich modlitieb zahrnúť aj niekoho iného, ako seba a svoju rodinu. Znamená to, že vo vašom živote rozpoznať Božie. Vie, že Boha poznáte a máte s Ním vzťah. Je ťažké povedať: *Prosím, pomôž mi!* Poprosiť o pomoc znamená priznať si, že na niečo nestačím, že niečo neviem, že sú veci, ktoré nedokážem urobiť sám. Neradi si priznávame, že ľudí okolo nás potrebujeme. Nebáť sa poprosiť a vyznať,

že na svoj život nestačím, že sú okamihy, ktoré nezvládam, to patrí k viere. S veľkou dôverou môžeme pristúpiť k Bohu. Môžeme ho prosiť o maličkosti, ale aj o veľké veci. Boh nás neodmietne.

On nepotrebuje, aby sme ľudí komentovali a „nálepkovali“, pretože každého veľmi dobre pozná.

Židovskí starší sa vybrali za Pánom Ježišom a povedali, že stotník si zaslúži, aby mu pomohol, pretože je dobrý a rád pomáha. Pán Ježiš si ich vypočul a bez slova šiel. Zabrali na Pána Ježiša slová, ktoré mu o stotníkovi povedali? Alebo mu bola sympatická jeho starostlivosť o sluhu? Nevieme, lebo Pán Ježiš sa vôbec nevyjadril, čo si o tom všetkom myslí. Sú situácie, keď mlčí. Keď obviňovali cudzoložnicu a chceli, aby bola ukameňovaná za svoj hriech, vtedy tiež mlčal a čosi si kreslil do piesku. Pán Ježiš mlčí, keď niekoho obviňuje a mlčí, keď niekoho chvália až do neba. My povieme: *To je taký hriešnik!*, a Pán Ježiš si myslí svoje. My povieme: *Ten sa nám páči!*, a On si opäť myslí svoje. Pán Ježiš vie, že máme svojich miláčikov, a iných by sme utopili v lyžičke vody.

Stotník počul niečo málo o Pánovi Ježišovi a to ho rozhýbalo. A nielen jeho. Zrazu sa všetci krásne hýbu. Najprv stotník, potom židovskí starší, hneď nato Ježiš a potom aj stotníkovi priatelia. Rozhýbaná spoločnosť. A prečo? Lebo stotníkovo sluhu je chorý. Jedna z myšlienok, ktorú reformátori nanovo vydolovali z Božieho slova bola, že človek je Bohom prijatý vierou v Pána Ježiša Krista. Je to milosť, ktorú sme si ničím nezaslúžili. Vierou v Pána Ježiša Krista sme zachránení zo všetkého zlého, nie preto, aby sme sa upokojili, ale aby sme sa rozhýbali.

Tak, šup šup, deti! Hýbte sa a robte, čo je dobré a zmysluplné. Pán Ježiš ide s vami.

Janette Knežová

„Keď skončil svoju reč k ľuďom, ktorí ho počúvali, vošiel do Kafarnauma. Tam mal istý stotník sluhu, ktorého si veľmi cenil, a ten bol na smrť chorý. Keď sa stotník dozvedel o Ježišovi, poslal k nemu niekoľkých židovských starších s prosbou, aby prišiel a zachránil mu sluhu. Tí prišli k Ježišovi a naliehavo ho prosili: Zaslúži si, aby si mu to urobil. Veď miluje náš národ, a postavil nám synagógu. Ježiš išiel teda s nimi. Keď už bol neďaleko jeho domu, stotník poslal k nemu priateľov s odkazom: Pane, neunúvaj sa, lebo nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu. Nepovažoval som sa preto ani za hodného prísť k tebe. Ale povedz len slovo a môj sluhu ozdravie. Veď aj ja som človek podriadený vrchnosti a mám pod sebou vojakov. Keď poviem jednému: Choď, tak ide. A druhému: Poď sem, tak príde. A svojmu sluhovi: Urob to, tak to urobí. Keď to Ježiš počul, prekvapil sa. Obrátil sa k zástupu, ktorý išiel za ním, a povedal: Hovorím vám, takú vieru som nenašiel ani v Izraeli. Keď sa poslovia vrátili domov, našli sluhu zdravého“ (Lk 7,1–10).

„Ženie nás Kristova láska“

22. januára sa v rímskokatolíckom kostole Všetkých svätých konala ekumenická bohoslužba v rámci týždňa modlitieb, pri príležitosti pripomienky 500. výročia Reformácie.

Stretnutie kresťanov rímskokatolíckej, gréckokatolíckej, pravoslávnej, reformovanej kresťanskej a evanjelickej augsburského vyznania cirkví sa nieslo v znamení zmierenia: *Ženie nás Kristova láska* (2Kor 5,14–20).

V úvode stretnutia odznelo vyznanie hriechov: „Vyznávame našu vinu a prosíme o odpustenie a uzdravenie zranení, ktorých príčinou boli naše rozdelenia. Keď vyznávame naše hriechy, spoznáme, že oni stoja medzi nami ako múr rozdelenia!“

Všetci prítomní boli potom svedkami obrazného stavania múru z kameňa. Kameňmi v našich múroch sú: *nedostatok lásky, pohrdanie, ohováranie, vzájomná diskriminácia, netolerancia, izolácia i vzájomné prenasledovanie*, čo viedlo k rozbitiu spoločenstva a rozdelenia. Mladí veriaci postavený múr potom zvalili a postavili z rozbitých symbolických kameňov – spoločný kríž.

Po čítaní predstaviteľov cirkví zo Svätého písma, sa k prítomným veriaciom prihovoril **Arpád Csontos**, presbyter a zástupca kurátora z miestneho cirkevného zboru Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku. Vo svojom príhovore vyzdvihol minuloročnú udalosť v Lunde vo Švédsku, kde sa spoločne modlili evanjelickí biskupi a pápež František. Zdôraznil najmä ústredné heslo bohoslužby *Od konfliktu k spoločenstvu* a podpísanie dohody o spolupráci medzi Svetovým luteránskym zväzom a rímskokatolíckou cirkvou. Päť verejne daných záväzkov pri budovaní medzicirkevného spoločenstva sú pre nás všetkých inšpirujúce. Hovoria o tom, aby sme začali s tým, čo nás spája. Nie s tým, čo nás rozdeľuje. Svedčiť o svojej viere, ktorá nás bude meniť k lepšiemu, opakovane podnikaj kroky k zviditeľňovaniu našej jednoty tak, aby bola viditeľná. Znovu objavovať silu Evanjelia a svedčiť o Božej milosti v našej službe.

Predadventná pomoc z Rákoša

Posledné novembrové nedele boli z pohľadu nášho kresťanského života veľmi významné. Vstúpili sme do adventného obdobia a priprav na oslavu narodenia nášho drahého Spasiteľa, Ježiša Krista.

Každý z nás veriaci, by mal vstúpiť do svojho vnútra a vykonať inventúru predchádzajúceho roku, s veľkým poďakovaním za všetko, čo sme počas neho zažili a dostali. Ale zároveň na základe toho poprosiť nášho Pána a vyprosiť si silu na realizáciu úloh v novom cirkevnom roku. Či už úloh osobných, ale aj tých spoločných, v našom reformovanom cirkevnom zbore v Rákoši.

Jednou s takýchto úloh je aj materiálna pomoc pre Dom Dobrého Pastiera v Pribeníku, v ktorom žijú týrané matky so svojimi deťmi. Zrealizovali sme ju v roku minulom, ale taktiež aj teraz, medzi spomínanými nedelami, dňa 23.11.2016. Všetkým bratom a sestram v zbore, ktorí na tento účel prispeli,

Po spoločnom odriekaní nicejského vierovyznania, predstavitelia zúčastnených cirkví zažali na sedemramennom svietniku sviece, ako znaky Krista – Svetla sveta.

Mladí veriaci postavený múr potom zvalili a postavili z rozbitých symbolických kameňov – spoločný kríž.

V modlitbe prosili o zbúranie múrov, ktoré nás navzájom rozdeľujú a o zjednotenie v láske pri ohlasovaní evanjelia všetkým národom.

Valéria Csontosová

patri veľká úcta a poďakovanie, veriac, že takto budeme môcť s pomocou Pánovou urobiť aj v budúcom roku. Spomínané dary v mene cirkevného zboru odovzdali presbyteri **Juraj Sokoli** a **Vojtech Sokoli**.

Keď sme ju odovzdávali, ani sme si neuvedomili, že 2 dni po tom, teda 25.11. je *Medzinárodný deň boja proti násiliu páchanom na ženách*. Tak toto teda vyšlo! Nádherné oslavený týždeň s pomocou tým, ktorí to tak veľmi potrebujú.

Bolo veľkou ctou pre nás urobiť a skrášliť nasledujúce dni adventu obyvateľom spomínaného Domu. V družnej besede s pani sociálnou kurátorkou a niektorými ženami, sme sa pri šálke čaju porozprávali o ich živote a problémoch, s ktorými sa denne stretávajú a prezreli sme si priestory Domu Dobrého Pastiera.

Nech adventné obdobie prispeje k posilneniu a stmeleniu nielen nášho zboru, ale aj celej našej cirkvi, uvedomujúc si, že sila a vôľa nášho Pána Ježiša Krista a jeho Slovo sú motiváciou aj v kalendárnom roku 2017.

Vojtech Sokoli

Reformácia 500. Dňa 6. januára sa v Paláci umení v Budapešti konalo štátne otvorenie jubilejného roka reformácie pri príležitosti jej 500. výročia. Našu cirkev na tomto podujatí zastupoval biskup László Fazekas a generálny kurátor Vince Fekete. V pamätnom roku zorganizujú takmer 400 podujatí v celej Karpatskej kotline.

Ekumenická rada. Na zasadnutí Správnej rady Ekumenickej rady cirkví na Slovensku v Bratislave sa dňa 9. januára zúčastnil aj biskup našej cirkvi. Medzi iným sa hovorilo aj o príprave ekumenickej bohoslužby dňa 15. januára a o zákone o

Podakovanie...

Hovorí sa, že nie je nič horšie, ako ovečka bez pastiera. V mojom živote po skončení EBF UK v Bratislave som sa ocitla v pozícii takejto stratenej ovečky, ktorá síce svojich pastierov pozná, no ani jeden jej nechcel pomôcť z toho najhoršieho.

Ale našiel sa ktosi, kto mi podal pomocnú ruku a preto som si vybrala aj túto cestu, aby som poďakovala aj takto verejne seniorovi Ing. Mgr. Jurajovi Breckovi, ktorý aj napriek tomu, že som nebola priamo ovečkou z jeho stáda, ale zo stáda ECAV, mi v najťažších chvíľach veľmi pomohol spolu so svojou manželkou Mgr. Lenkou Breckovou a celým CZ Tušice a Horovce. Je krásne, že v dnešnej dobe existujú pastieri, ktorým záleží na stratených a ubolených ovečkách zo všetkých stád, nielen z vlastných košiarov.

JURAJ ANDRIČÍK (1937–2017)

V týchto dňoch nás náhle opustil člen nášho zboru, na ktorého si môžeme spomenúť stále, keď otvoríme nový Spevník reformovaných kresťanov. Bol to totiž on, ktorý upravil všetky vybrané piesne do správnej slovenčiny. Veľkú radosť mal z úprimného poďakovania za dobrú prácu od skupiny, ktorá bola zodpovedná za vydanie Spevníka.

K tomu Bohu milému činu sa kladne vyjadril v kázni aj pochovajúci brat farár Jaroslav Széles, keď sa prihovára k trúchliacim na základe verša Zj 14,13 o jeho odovzdanej a neúnavnej práci. Za náš zbor pri rozlúčke odovzdal kyticu kvetov tajomník spevníkovej komisie T. Sabovik. Ďakujeme aj touto cestou jeho manželke a rodine, že mu boli stále nápomoc-

ochrane osobných údajov, o protipožiarnej ochrane a o zdravotnej ochrane zamestnancov.

Prijatie u prezidenta. Prezident Slovenskej republiky Andrej Kiska usporiadal dňa 12. januára recepciu v Grasalkovičovom paláci v Bratislave pre zástupcov historických cirkví a náboženských spoločností, pôsobiach na území Slovenskej republiky. V zastúpení našej cirkvi bol prítomný biskup László Fazekas.

Priamy prenos. Dňa 15. januára sa v Vojenskej katedrále sv. Sebastiana v Bratislave za účasti predstaviteľov kresťanských cirkví na Slovensku konala ekume-

Velmi ďakujem za každú modlitbu, za láskavé slovo a všetky odporúčania.

Ďakujem Vám z celého srdca, za to, že ste ma podporovali v mojej ceste ku službe k Trojjedinému Bohu a i teraz podporujete a zaujímate sa o mňa. Modlím za Božiu prítomnosť v týchto zboroch a nadvždy Vám zostávam vďačnou.

★

Nech Boh mocne bdie nad Vami,
Jeho ruka vždy Vás chráni.

V zbore nech Vás pozhŕňa
A posilu nech Vám dáva!

Nech Vám Boh nadelí múdrosti,
odvráti od Vás kríž a aj starosti.

Nech máte na úsmev možnosti tisíce
a v chráme len preplnené lavice!

Za všetko zo srdca ďakuje znova

Janka Kendžurová

ní v jeho práci a podporovali ho. Brat Andričík bol prekladateľom v slobodnom povolani a od roku 1983 až do dôchodku bol redaktorom literárno-dramatickej redakcie Slovenského rozhlasu v Košiciach.

Na cintoríne sa s ním prišli rozlúčiť aj členovia rozhlasu.

Jeho záľubou bola literatúra, napísal tri básnické zbierky, dve knihy pre deti a niekoľko desiatok prekladov z ruštiny, ukrajinčiny, bieloruštiny a poľštiny. Mal rád svoju rodinu a so svojimi vnukmi veľmi často robil aj oddychoval v záhrade.

My, ktorí sme tu zostali, spomínáme s úprimnosťou na svedka viery, ktorý sa svojím umom a úprimnou mravenčou prácou pričínal o rozvoj našej reformovanej cirkvi. Lebo: „Toho, kto je pevnej mysle, zachovávaš v dokonalom pokoji, lebo v Teba dúfa“ (Iz 26,3).

nická bohoslužba v rámci Svetového týždňa modlitieb. Túto bohoslužbu odvysielala Slovenská televízia v priamom prenose. Našu cirkev zastupoval László Fazekas.

Predsedníctvo synody. Predsedníctvo synody zasadalo dňa 21. januára v Rimavskej Sobote. Po zasadnutí sa konal rozhovor s predsedom Zväzu mladých reformovaných Miklósom Kissom a s vedúcimi Pridunajskej oblasti Fireszu. Počas tohto rokovania sa hovorilo o aktuálnych otázkach mládežníckej organizácie.

Konferencia. V dňoch 25.–27. januára sa na Vieroučnej fakulte katolíckej univerzity Pétera Pázmány v Budapešti konala teologická učiteľská konferencia pod názvom: Reformácia a ekumenický dialóg, na ktorej bolo témou prednášok vzájomné zblížovanie sa a jeho čoraz žiaducejšie možnosti. V posledný deň konferencie prednášal biskup našej cirkvi na tému: Ekumenický dialóg – výmena darov.

Slávnostné otvorenie. V Debrecíne sa dňa 31. januára konalo slávnostné otvorenie jubilejného roka reformácie. Na tomto podujatí sa popri predstaviteľoch reformovaných cirkví v Karpatskej kotline zúčastnili a slúžili aj zástupcovia partnerských spoločenstiev reformovaných, rozšírených po celom svete. Zaznelo, že maďarskí reformovaní v tomto roku oslavujú dvojnásobné jubileum, veď popri 500. výročí reformácie si spomínajú aj na 450. výročie Synody v Debrecíne z roku 1567.

KALVÍNSKE HLASY

Úradný orgán Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku. Adresa vydavateľa: Jókaiho 34, 945 01 Komárno. IČO: 00179191.

Vychádza mesačne.

Šéfredaktor: László Fazekas

Redaktori:

Lucia Kís, Andrea Korečková

Preklad a jazyková korektúra:

Erika Domonkošová

Sekretárka a distribútorka: Lucia Kís
Predplatné prijíma každý reformovaný farský úrad i redakcia.

Predplatné na jeden (kalendárny) rok: 3,60 eur.

Distribúciu vykonáva redakcia:

930 10 Dolný Štál 386

E-mail: kh@reformata.sk

Telefón: 031/55 90 141 (zároveň fax i odkazovač).

Redakcia došlé rukopisy nearchivuje a nevracia, vyhradzuje si právo na ich odbornú úpravu.

Tlačiarenská príprava: Lukács Kís

Tlač: Reproffset, Dunajská Streda

ISSN: 1335-3713

Evidenčné číslo: EV 3627/09